

רש"ג: עוה"ב זהו לכאן ג"ע?

אד"ש: זהו לפי דעת הרמב"ם, אבל הלשון "כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב" הנה לכל הדיעות, אפי' לדעת הרמב"ם הכוונה בזה תח"מ, אבל יש כמה מאמרים שבהם נק' ג"ע בשם עוה"ב ג"כ וכפי' הרמב"ם "עוה"ב" - שבא אל האדם לאחר מעשה המצוות.

אוצר החכמה

רש"ג: ענין עוה"ב מבואר בחסידות, וכן ענין תח"מ אבל ענין נ' אלפים יובלות - אינו מבואר בשום מקום.

אד"ש: זהו ענין בפני עצמו, וזהו מ"ש שהעולם זה הוא שמיטה שני' ואח"כ יש שבעה שמיטות, ואח"כ יובל.

אוצר החכמה

רש"ג: רוחניות דיקקע?

אד"ש: רוחניות, ומזה הוא ההוכחה דגם נ' אלפים יובלות הוא רוחניות.

רש"ג: יש הסברה בחסידות בענין עוה"ב (שנק' ג"ע), תח"מ, אבל לא בהנ"ל.

אד"ש: היות ששמיטה ראשונה היא רוחניות, [דהנה בנוגע לשמיטה ראשונה מובא בחסידות שמקובלים הראשונים (ספר התמונה) סברו שזהו שבעה אלפים גשמיים, אבל האריז"ל אומר שזהו ברוחניות] עולם התוהו, מדת החסד ובהמשך לשמיטה הראשונה באים ז' שמיטות - מובן שהכוונה לז' מדות, ושבעה פעמים שבעה זהו יובל א', ומזה נעשים נ' אלפים יובלות ומכיון דשמיטה הראשונה הוא רוחניות הרי אין שום טעם לומר שהשאר גשמיות, דהנה בנוגע לשמיטה זו (השני') אין ברירה, שהרי אנו רואים שהוא גשמיות, אבל מכיון ששמיטה הראשונה מפורש שהיא רוחניות, איז געשמאקער לומר שגם כל שאר השמיטות הם רוחניות, עאכו"כ בנוגע נ' אלפים יובלות - שהן רוחניות.

רש"ג: אם גם זמן זה שאנו בו הוא דרגא?

אד"ש: שמיטה זו הוא חלק מנ' אלפים יובלות, ואח"כ יהיו עוד כמה כאלה - ברוחניות.

רש"ג: אבל בחסידות אין הסברה!

אד"ש: אפי' על שמיטה ג' לא נמצא הסברה כ"א במקום אחד, שיהי' ריבוי הטוב, שזהו כנגד ספי' הג' - ת"ת, אבל חוץ ממלים ספורות אלו לא מצאתי הסבר. - ענין נ' אלפים יובלות נרמז באוה"ח בהר, וגם בשערי ג"ע מר' יעקב קאפיל - (שהי' זמן הכעש"ט, והצ"צ מביא אותו כמה פעמים).

רש"ג: ההסברה שפינחס האריך ימים, האם זה מפורש?

אד"ש: כן, בכל המהנגד' ישע ספרים, אין ס"ד אחר (וכוונתי בזה גם לאלו שהם ברי סמכא). - איך קאך זיך דאך אין פירש"י ווי ער לערנט מיט א פינף יאריקן קינד, ורש"י אומר שפינחס זה אלי' - בפשטות.

והנה מהמדרש שאומר פינחס זה אלי', מוכרח לומר בפשטות שהאריך ימים, דאל"כ לא הי' צריכים הוכחה יותר טובה לענין הגלגול. והרי מהרש"א כותב ביבמות גלגול מצאתי רק בס' הקבלה.

רשימה פרטית בלתי מוגה

שיחות קודש - הוספות - תשל"ד

תשל"ד 3234567

אוצר החכמה
אוצר החכמה

תשל"ד 3234567

רש"ג: הרי אי' בזהר?

אד"ש: לשון המהרש"א הוא "ס' הקבלה", וכוונתו רק שלא נמצא בנגלה. - בקבלה יש ס' הגלגולים, שערי הגלגולים.

רש"ג: המקור הוא לכאן מהזהר - "העכער פון זהר איז ניטא".

אד"ש: מסתמא הכוונה (של המהרש"א) בלשון ס' קבלה גם ס' הזהר.

רש"ג: האמונה בתח"מ, הוא בכללות הענין, או גם על כל פרט?

אד"ש: היות שאצל כאו"א אומרים בתוך שארי אבלי ציון וירושלים, וזה אומרים על ענין פרטי, מזה מוכח שבכל ענין פרטי בוודאי יהי' תח"מ.

רש"ג: האם האמירה פועלת זאת?

אד"ש: לא שהאמירה פועלת, אלא שהאמירה מוכיחה שזהו כך, דאל"כ לא היו יכולים לומר לאיש פרטי בנוגע לענין פרטי בודאות.

רש"ג: ואלו שלא קימו המצוות?

אד"ש: היות שהוא יהודי - אין מציאות כזו.

והנה בסנהדרין מפורש, שקטני ישראל יש להם חלק לעוה"ב, וקטן הרי אינו שייך למצות, ובגמ' מוסיף "תיכף משנולד", ויש סברא דאפי' קודם שנולד, כי הלשון במשנה הוא "קטני ישראל" ובגמ' מפרש דתיכף משנולד, הרי שאם רק נולד ברור שיש לו חלק לעוה"ב, [ומובן שהאמונה הוא על כל פרט. ולכאן מה היא השאלה של הזהר, לכן אני אומר היות ובנפש יש כמה חלקים מהנפש במילא מובן אותו החלק מהנפש שקשור עושה המצוה, הקושי' של הזהר היא איך הנפש יכולה להתחלק וע"ז המענה שהיא מתחלקת לפי החלק של הנפש ע"פ קיום המצוות (קטע זה אינו ברור)] ואז מובן שבגמ' מביא משל על תח"מ מחיגר וסומא, היות שעשיית המצוות הוא ע"י שניהם ביחד, הנה, ע"פ יושר, גם השכר צריך ליתן לשניהם, וע"ז מספיק מצוה אחת, שאם עשה מצוה אחת הרי הנשמה אינה יכולה כבר לקבל שכר בלי הגוף, ומה שעשתה מצות אחרות עם גוף אחר - מפני זה א"א לעשות עוול לגוף זה, אבל הלשון פשוט בגמ', (וגם מתנגדים מוכרחים לומר כן), מפורש שמכיון שנולד בגוף יהודי אז יוקם לתח"מ.

רש"ג: היכן מפורש?

אד"ש: בסנהדרין: "קטני ישראל יש להם חלק לעוה"ב", ומביא ראי' מפסוק בטהילים "לעם נולד כי עשה" והיות דקטני ישראל אין להם מצות לכן מוכרחים לומר שזהו רק מצד הגוף. - וזהו דבר המפורש בגמ' וא"כ א"א להתווכח בזה ואי"ז כמו במציאות שיש שתי מדרשות חלוקות, נאר עס שטייט מפורש אין נגלה, מיט נגלה דיקע אותיות וכתוב בפי' משנולד. [יש גמ' אחת שאפי' קודם שנולד, אם רק הי' ענין של נשמה (מכיון שזה לאחר פקידה) הגם שמצד איזה סיבה לא יצא לאויר העולם, מ"מ יש לו חלק לעוה"ב, והנה זהו רק לדיעה אחת, אבל משנולד - זהו בגמ' בפשטות].

(בנוגע הזהר:) לכאן קשה מהו הקושי' של הזהר הרי פשוט, כנ"ל, שכל נשמה יש בה כמה חלקים כו', והביאור בקושיית הזהר הוא: איך יהי' כשגופים שונים

רשימה פרסית בלתי מוגה

קיימו סוג אחד של מצות באותו חלק של הנשמה] ואי"ז סתירה למה שאומרים שאלו אינו יכול לבוא לשתי מקומות - אל האבות ואל האמורא - כי אין הפשט שלא יוכל לבוא בכלל לשתי מקומות רק ששמה זה לאותו הענין במילא מוכרח להיות אותו חלק מהנשמה, ובמילא אינו יכול להיות בשני גופים, אבל אם זהו חלק אחר יכול לבוא בשני גופים, משא"כ בברית אם הי' צריך להתלבש בגוף אז הי' צ"ל אותו חלק מהנשמה, היות וזהו אותו הענין (ברית) ואותו חלק לא יכול להתלבש בשני גופים, לכן צ"ל שזה לא בגוף (רק ניצוצות) אבל אצל האבות ובשימוש אצל ר' חייא, מכיון שזהו אותו הענין - שימוש צדיקים - לא הי' יכול להיות בשני גופים], והנה הקושי של הזרז הוא שאם קיימו שני הגופים אותן המצות הרי אז אין אותו חלק הנשמה יכול להיות בשני גופים, ומתוך הזרז, כנ"ל. משא"כ בהרבה מצות שונות (השייכים לחלקים שונים של הנשמה) אז בגוף אחד בא חלק נשמה זה ובגוף אחר - חלק אחר.

ובזה מבואר מה שאמרנו מקודם, היות ואומרים הריוק בחוץ שארי אבלי ציון וירושלים בכ"א, ומכיון שהתורה מחייבת ניחום אבליים ותיקנו נוסח זה (הרי זהו ענין השייך לכ"א).

רש"ג: הרי ניחום אבליים מדרבנן?

אד"ש: זהו מקור מספיק, ענין ניחום אבליים איתא ברמב"ם שזהו ענין של ואהבת לרעך כמוך, רק הפרטים נמסרו לחכמים שיתקנו, וזהו מה שאני אומר היות ותקנו לנחם אבליים והרי הנוסח מדויק ע"פ תורה מחמת שמנהג ישראל תורה הוא הרי כל מקום שרק ישנו הענין של ניחום אבליים הרי אומרים "בחוץ שאר אבלי ציון וירושלים", וכמו ששם "בציון וירושלים" הוא בודאות בלי שום ספקות, כמו"כ כאן, דאל"כ אין קישור הענינים זל"ז, וכמו שמפורש בחסידות דבג"ע צריך השתדלות ובעבודה כו' משא"כ בנוגע לתח"מ - כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב.

רש"ג: איך יהי' באותם האנשים שיהיו חיים בעת תח"מ?

אד"ש: חוזרים לעפרם שעה אחת קודם.

רש"ג: נמצא שתח"מ הוא לאחר הבירור (של עפר תשוב) ומכיון שכל ישראל יש להם חלק לעוה"ב קאי על תח"מ נמצא שתח"מ בא אחר הבירור של ועפר תשוב גו', ואינו בדרך ממילא.

אד"ש: הבירור דואל עפר תשוב, הוא בדרך ממילא ואינו תלוי בעבודה שלו, וראי' לזה שהמשנה אומרת (כל ישראל כו') חוץ מארבעה וכו', הרי מזה שכל ישראל חוץ מהם אף שבכל סדר עבודתם (חוץ להפרט שגרם בארבעה וכו') שלא יהי' להם חלק לעוה"ב) הם כמו ארבעה (וכו') אלה, יש להם חלק, והרי גם ירבעם בן נבט (שהוא מהארבעה שאין להם חלק) מת, ומיתתו בוודאי לא היתה ע"י עבודתו א"כ מוכח שענין המיתה אינו תלוי בעבודה שהרי ודאי שמיתתו של ירבעם לא היתה ע"י עבודתו.

ועוד בזה שהרי ביארנו מקודם דאפי' תינוק תיכף משנולד יש לו חלק בתח"מ ואע"פ שאצלו אינו שייך ענין של עבודה.

רש"ג: האם זה הלכה פסוקה שצריך להיות ואל עפר תשוב בכל אחד?

אד"ש: כך מבואר בש"ס בהנוגע לצדיקים. דהגם דצדיקים הם בשלימות גם הם צריכים לעבור (דורכגייין) הענין של חוזרים לעפר שעה אחת, וכן בענין דידן, ויש

רשימה פרטית בלתי מוגה

בזה עוד הסברה: (אבל בגמ' שכת, בנוגע חוזרים לעפרם לא משמע כן) יש שני ענינים תמוהים ושניהם נמצאים בזהר. הא' דמשה רבינו כתב ביום פטירתו י"ג ספרי תורה, ובמקום אחר מבאר שמה רבינו נפטר ביום השבת בשעת מנחה, ולכן אומרים אז צדקתך צדק, ולכא' הרי בשבת א"א לכתוב ס"ת, אפי' אחת, ועאכו"כ י"ג, ומתרץ הרמ"ע מפאנו שזה שנסתמו מעינות החכ' של משה נחשב להסתלקות, כי מאן דנפיל מדרגי' איקרי מית, וזה הי' בע"ש, ואז כתב י"ג ס"ת, והענין של ויקברו אותו וכו' הי' שבת בשעת מנחה, ולפי זה הרי הגמ' במס' שבת היתה יכולה לתרץ שדי ומספיק שישכחו משנה אחת ונפלו ממדריגתם וזה יחשב כהסתלקות, על דרך ענין יפול צדיק וקם שגם זה הו"ע של מיתה כדמשמע בתניא, און דערנאך אויך בד"ה ובזה הנערה באה בנוגע ארויף גיין פון איין עולם צום צווייטן דארף מען דורך גיין דעם עמוד אין נהר דינור בכדי צו מבטל זיין דעם חיזו דעלמא פון פריערדיקן, במילא הייסט דאס א ענין פון מיתה איידער ער קומט צום העכער עולם, (אבער בנוגע צו משה'ן שטייט דער לשון גן עדן?)

רש"ג: איז דא פשוט דרגות - ג"ע בנין ביהמ"ק תחה"מ?

אד"ש: דאס איז פשוט דרגות אין זמנים גשמיים.

רש"ג: האם זה מחולק לארבעים שנה?

אד"ש: בזהר פ' וירא מחלק הכל בארבעים שנה, ארבעים שנה ביאת המשיח, בנין ביהמ"ק, תחה"מ.

רש"ג: כתוב בספרים שמתי א"י יקומו ארבעים שנה קודם.

אד"ש: כתוב שיקומו קודם אבל לא כתוב מספר. שאלו אותי איך אומרים שתחה"מ ארבעים שנה לאחר ביאת משיח.

רש"ג: מי שאל?

אד"ש: [דאס ווערט געבראכט א מקור אין א ספר, ומודפס כבר בקובץ ליובאוויטש:] יש חילוקים בתחה"מ בין אחד לשני בזמנים גשמיים, וכן אי' בגמ' (זבחים מנחות?) פסחים, יומא, דכשיבנה ביהמ"ק יהיו שם משה ואהרן והם יורו איך להתנהג. ובגמ' כתוב בפשטות. ולכא' קשה הרי בנין ביהמ"ק יהי' תיכף בביאת משיח - ומה יהי' ארבעים שנה בהנוגע לקרבנות וכו'? שמזה מוכח שמה ואהרן יקומו לתחה"מ מיד בביאת משיח וישאלו אותם איך להתנהג בבגדים וכו', ולכא' זה שכתוב שיהי' תקופה שיהי' ארבעים שנה בהנוגע לתחה"מ - ההסברה בפשטות, שבמשך ארבעים שנה יקומו כל ישראל. ווערט דאך די שאלה פארוואס עפעס בא איינעם פריער און בא איינעם שפעטער? וע"ז בא המענה של הגמ', דמתי א"י יקומו קודם מתי חוץ לארץ, ובמקום אחר מובא בגמ' דצדיקים יקומו לפני האינם צדיקים, ובצדיקים גופא הרי יש כמה דרגות צדיק גמור, (צדיק שאינו גמור?) צדיק גדול וצדיק קטן. ומתורצת הקושי'.

רש"ג: האם בתחה"מ יהי' זמן גשמי?

אד"ש: כן מוכח מענין הקרבנות (בזכרון אחדים: שיהי' אז הרע ויקריבו קרבנות לכפרה) וגם ממ"ש שמצות בטילות לע"ל, שזה קאי לאחר תחה"מ, ומוכח שאם לא בטילות - יש באפשרות לקיימם, והרי קיום המצוות אפשרי רק - כשיש זמן גשמי.

רשימה פרסית בלתי מוגה

רש"ג: האם יהי' אותו מהות זמן כמו עכשיו?

אד"ש: כן - בזמן תח"מ יהי' געוואלדיקע שינויים כמו וגר זאב עם כבש, אבל הזמן יהי' גשמי כמו עכשיו.

אי' שלפני המבול הי' מהלך הגלגלים יותר מהיר וכן הילוך השמש והירח (במדרש יש כמה דיעות בנוגע לזה) אבל בנוגע לאחר תח"מ משמע ממ"ש בזהר שלושה התקופות - כל אחת של ארבעים שנה, ושלושתם - בחדא מחתא משמע מזה שארבעים שנה של תח"מ הוא בדוגמת אלו שחשיב שם קודם. היינו זמן - בדיוק כמו עכשיו.

רש"ג: הרמב"ם פוסק שאין בין עוה"ז לימור המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד - שיהי' אותו הסדר כמו עכשיו בגשמיות, והאיך יתכן הדבר?

אד"ש: לויט דעם רמב"ם איז א קלענערע קשי' ווייל לשיטת הרמב"ם איז תח"מ נידעריקער פון ג"ע, ווייל שיטת הרמב"ם איז דאך אז א נשמה בגוף קען ניט דערגרייכן צו דעם עילוי ווי א נשמה בלי גוף ומכיון שבתח"מ יהי' נשמות בגופים, אינם יכולים לקבל שלימות השכר, במילא מוכרחים לומר דג"ע למע' מזה, ושלימות השכר יהי' אחר תח"מ, ומזה מוציא הרמב"ם דבר פלא שלאחר תח"מ יהי' - עוד הפעם - העדר הגוף. במילא אז דער רמב"ם זאגט אזוי אויף תח"מ איז ניט קיין פלא; אבער לויט די וואס לערנען ווי דער רמב"ם שתח"מ הוא למע' מג"ע, ובג"ע אין ענין הזמן ועל תח"מ אומרים שאז יהי' זמן, (שעי"ז אפשרית המחלוקת אם מצות בטילות אם לא; ולפי הדיעה שמצות אינן בטילות וועט מען דארפן קוקן אויפ'ן זייגער ווען איז זמן ק"ש ווען איז זמן שמו"ע, כנ"ל).

רש"ג: מתי יהי' חד חרוב.

אד"ש: אחרי כן.

רש"ג: זהו מהנ' אלפים יובלות?

אד"ש: לא, כל זה הוא בשמיטה שני', (כמו אלף הששי?) והיות שזה נקרא חד חרוב וכמו שמפרשים מבארים שנק' חרוב מפני שאז יתבטל סדר הזמנים, שאין ענין הילוך השמש והירח וכו' - הנה הפירוש הוא אז די מדידה וועט זיין פון טויזענט יאר.

רש"ג: אז לא יהי' התומ"צ?

אד"ש: ודאי לא, אבער די שאלה איז אין תח"מ שזה יהי' באלף הששי און עס וועט זיין א נשמה בגוף, איז אין דעם דא צוויי דיעות צי מצות בטילות לע"ל צי ניט, און וויבאלד אז ס'איז שייך אין דעם א פלוגתא מוז מען זאגן אז עס וועט זיין דעמאלט א סדר זמנים (אין הכוונה ב"סדר זמנים" כמו שהוא למע' כו' נאר זמן כפשטות, ווי זמן איז אין עוה"ז הגשמי) און וועט דעמאלט זיין מצות וואס זיינען פארבונדן מיט זמן - מצות תפילין, מצות ק"ש, שמו"ע.

יש א מאדנע גמ' שממנה ראי' לשיטת הרמב"ם שאומר שמיח ימלך ובנו ובן בנו, ג' דורות. ומכיון שתח"מ יהי' בזמנו של משיח איך יתכן שימלך בנו בזמן שמיח עצמו קיים, לכן אומר הרמב"ם שיהיו ימות המשיח שלשה דורות ואח"כ יהי' חד חרוב, ואח"כ יהי' תכלית שלימות השכר - ג"ע.

רשימה פרסית בלתי מוגה

הוצאת

הוצאת

הוצאת

רש"ג: (?)

אד"ש: דער שר פון ג"ע איז דא אויך איצטער. אבער איצטער איז דאס ניט פאר נשמות בגופים, ביז וואנעט עס קומט עוה"ב; דערנאך וועלן זיי אלע אויף שטיין אין תח"מ (אפי' משה רבינו (ו?)) במילא וועט זיין נאך אמאל נשמות בלי גופים און דעמאלט וועט זיין שלימות השכר בג"ע.

אבל לשיטת הרמב"ן הנה שלימות השכר יהי' בתח"מ, וכן הוא בנוסח תפלת שבת שאין למע' מתח"מ. ששם מוזכר ד' זמנים: עוה"ז, עוה"ב, ג"ע ותח"מ, ותח"מ אומרים בסוף - וסיים, מען דארף האבן דעם גוף אויך...

*

*

*

הוצאת

הוצאת

הוצאת

הוצאת

רשימה פרטית בלתי מוגה

בס"ד. קסע מר"ד כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ביקור הר"י לאו שי', יום א' כ"ג אדר, ה'תשל"ד.

רשימה פרסית בלתי מוגה

כ"ק אד"ש (בחיוך): מגיע לך א "יישר כוח", שהרי אתה ההחלת את השטורעם, בנוגע הענין של "מיהו יהודי" באה"ק, אך עיקר היישר כוח מגיע לך מן השמיים.

אח"כ שאלו כ"ק אד"ש על משפחתו, ואיך עבר את ה"שואה", בהיותו ילד עם אביו וכו', (דובר בארוכה אודות השלטון באה"ק - חסר).

אח"כ דיבר כ"ק אד"ש על "מיהו יהודי", ואמר שעתה הי' להם זעזוע חזק, והזכיר את מה שפורסם בעיהון שלהם בעמ' הראשון פסקו של הרב קוק, ושהוא עוזב אותם, וכו'.

אח"כ דובר אודות המצב בכללות באה"ק, ושאפשר לעשות הרבה, וסיפר הרב לאו שהוא דיבר בפני חיילים, ואף הי' בפאיד, וסיפר שאת ההיכרות הראשונה שלו עם חב"ד הי' עם הר' ז. ולמד עמו הניא, וגם עכשיו שנפגש עם חב"ד בפאיד הי' גם הר' ז. בין אלו.

כ"ק אד"ש: האם קבל את ספר התניא שהודפס בפאיד,

הרב לאו: קיבלתי.

כ"ק אד"ש: האם הוא מסתכל לפעמים בהתניא.

הרב לאו: אומר את האמת, שאיני מסתכל.

כ"ק אד"ש: ומי מעכב.

הרב לאו: השאור שבעיסה.

כ"ק אד"ש: (בחיוך) איך רב יכול לומר לבעה"ב (שהיצה"ר מנצחו)?

הרב לאו: איני אומר את זה לבעה"ב.

כ"ק אד"ש: אפילו לא לבעה"ב, איך רב יכול לאמור זאת.

הרב לאו: גם רב יכול לאמור את האמת.

אח"כ דובר אודות רפורמים, וקונסרבטיבים, וכו'.

כ"ק אד"ש: ביקשו, שאם מדפיסים משהו ממנו, נאום, וכד', שישלח אליו, וכן בכלל טוב שיכתוב את מה שמדבר, דאם יהי' לו העתק שישלח לכ"ק אד"ש.

הרב לאו: אינני כותב, מחמת זמן, וסגנון וכו'.

כ"ק אד"ש: היום הרי יש חידושים בטכנולוגי', ואפשר להקליט בטיפ.

רשימה פרסית בלתי מוגה

הרב לאו: כשאלך לדבר בקיבוץ, אוכל לסחוב עימי טייפ ולהעמידו על השולחן ולהקליט?

כ"ק אד"ש: א"כ צריך לקחת לו "נושא כלים", ואף בתנ"ך מוצאים "נושא כלים", או מזכיר.

הרב לאו: סיפר שהוא זוכר שבאסיפה, אודות חוק מיהו יהודי, ברחובות, אמרו לו שמקליטים אותו, וישלחו את ההקלטה לכ"ק אד"ש.

כ"ק אד"ש: שלחו לי את ההקלטה לכאן, ואמרו לי שהי' שם רב צעיר, ודיבר מאוד יפה, ושהוא, החתן של הרב פרנקל, ועתה אינו רק שהוא חתנו של הרב פרנקל, אלא בפני עצמו אישיות.

כ"ק אד"ש: המשיך לדבר אודות מיהו יהודי, ושצריך להרעיש ע"ז בא"י, והוסיף: ומה אתה חושב שאחר שיפתר בעיית "מיהו יהודי", נוכל לשבת בשקט, אח"כ יהי' לנו עוד ועוד מה להמשיך לעבוד.

אח"כ ברכו אד"ש: דו דארפסט איינעמען גאנץ ארץ ישראל.

(כשכ"ק אד"ש יצא מחדרו בכדי לנסוע לביתו, עמד הרב לאו, ואמר שלום, שאלו אד"ש היכן הינו מתאכסן, ומה עם "מעשה מרכבה", ואמר הנ"ל שהוא יסתדר, ואמר כ"ק אד"ש, לי.ק. שצריך להביאו לביתו, ולצלצל למונית, וכד', ואמר הנ"ל לכ"ק אד"ש שבחור אחד יקח אותו, והבחור ניגש, ושאלו כ"ק אד"ש האם לוקח את הרב לאו, ואמר כן, ושאלו כ"ק אד"ש, האם המכונית שלו כאן, ואמר כן, כ"ק אד"ש הצביע על המכונית שעמדה שם ובירר אם זו המכונית, והראה הבחור את המכונית לאד"ש. ואמר אד"ש לי.ק. אם לא, אתה תצטרך לקחת להביאו לביתו, "וכי כך עושים לבני לוי").

רשימה פרטית בלתי מוגה

בס"ד. ר"ד ביחידות של א' הת' אצל כ"ק אד"ש, כ"ג ניסן תשל"ד.

רשימה פרטית בלתי מוגה

א' הת' ביקש תיקון על העדר הנחת תפילין כמה פעמים, ועל ח"ן, ושאינו יודע איפה ללמוד, כי ההנהלה אינה מתמסרת מספיק וזה מפריע לו בלימודים, וענה לו כ"ק אד"ש: ער זאל פארן צוריק ווייל יעצט איז אינמיטן זמן און עס איז ניט קיין ענין אוועק פארן, ובפרט זומער לערנעט מען דארטן בעסער, ובכלל א בחור וואס איז אלט 17 יאר כמה שנים אחר בר מצוה דארף ער שוין זיצן אליין און לערנען און דארף ניט אנקומען צו קיין משגיח, ובקשר לתפילין ילמוד הל' תפילין וי"ג מאמרים שמדברים אודות תפילין, ובקשר לח"ן יסיח דעתו מזה.

רשימה פרטית בלתי מוגה

בס"ד. ר"ד ביחידות של א' הת' אצל כ"ק אד"ש, תשל"ד. רשימה פרטית בלתי מוגה

אוצר החכמה

א' הת' נכנס ליחידות וסיפר את מצבו ואמר שרוצה להתחתן, וענה לו אד"ש: דו ווילסט חתונה האבען אז דו האסט דאך ניט דעם יסוד אין לעבען, מען לאכט דאך פון דיר, אפי' דער יצר הרע דער כסיל לאכט אויך פון דיר, דו האסט יעצט די טעג צו איבערראכטען וואס איך זאג דיר, זאלסט זיצען און לערנען און בעטען די הנהלה א סדר אויף א גאנצען טאג, און טאמער דו ווילסט ניט זאלסטו פאקען די פעקלעך און פארען אין א"י שלאפען.

* * *

תחית 0234567

הדפסה

תחית 0234567

הדפסה

רשימה פרטית בלתי מוגה